

ны слѣчайни, да са спростира рѣзъма въ нашіте понѣтїи, бѣзъ да са пресичватъ съ другїи нарѣчнїи смѣсли, на коѣ то нѣщо (бвѣгва) отъ послѣдїето, съ това добро совокупленїе ѣ достопохвално посланїето.

За сладостното.

Ни ѣ доволно токъмо да писѣваме чисто, но ѣ должно ѣ ещѣ, да ѣзрїичваме нашіте понѣтїи съ една естѣственна сладость, коѣто зовеме сладостное. Това состоѣнство са предовѣва съ прилѣжното чтенїе съ доброполѣзнїите кнїги, съ многогодїшното внимѣтелное пригледвани, съ честото бвѣчїтелно оупражненїе, ѣ найкѣче съ чїнното бвѣхѣжданїе съ оучинїите человекѣцы. —

Но посланносписѣтѣла подобѣва, кѣлїкото мѣжи да отвѣгва отъ многоискѣснїй рѣчи: отъ злорѣвностное, сѣхѣтное, многогѣрдостное, ѣ многоспрѣстое ѣзреченїе. Да отвѣгва отъ вмѣстїителнїйтѣ перїоди: ѣ отъ многоделгїнтѣ сочиненїй. Прѣчее кѣлїкото мѣже ѣскѣсно ѣ лесно-кразумїтелно да сотворѣва перїодите крѣгли (вїти), ѣ произношенїето сладостно, бѣзъ да отпѣдка отъ сладостното порѣдочно прѣвило.

„За подобното ѣ полѣзното положенїе на веществѣто.

Оу всѣкое посланїе, на какѣкте вїдз ще вѣ, прѣкомз са оупотрѣвлѣва едно собѣрно намѣренїе: коѣто ѣ подвижната причїна на посланїето, кѣлїкото различнїи мѣгатъ да са посланствата отъ сѣвѣси, тѣлїко различно ѣ предлѣжѣщее намѣренїе, коѣто мѣже да вѣде пѣмногѣ, ѣлїи помѣло достослѣвното.